Cât valorează corpul omului

„CE capod'operă este omul!" — a exclamat, cu un prilej oarecare, marele dramaturg Shakespeare. Poetul şi dramaturgul era uluit de perfecţia maşinăriei umane care de-a-lungul vremurilor a provocat sentimentul de admiraţie al oamenilor de ştiinţă şi al poeţilor.

Pentru psiholog ca şi pentru fiziolog, pentru anatomist ca şi pentru biolog, corpul omenesc este cea mai strălucită combinaţie de elemente, cea mai perfectă formă de vieaţă.

Shakespeare şi împreună cu el toţi gânditorii şi poeţii omenirii, au vrut să spună atunci când şi-au manifestat admiraţia pentru capod'opera aceasta, că omul este coroana naturii, el este vârful piramidei, numită „creaţie".

De ce oare omul şi nu alt animal este coroana creaţiei naturale ?

Pentrucă niciunde, în natură, nu vom găsi un ansamblu atât de impresionant de forţe morale şi spirituale, o atare armonioasă colaborare între creer şi trup, între voinţă şi realizare.

Puterea şi logica gândirii omeneşti, chiar atunci când sunt folosite greşit, sunt aspecte unice le naturii, forme de vieaţă pe care nu le gutem regăsi la niciun alt animal.

Este totuşi curios faptul că omul care nu este, după însăşi definiţia unui mare gânditor Aristotel, decât un animal raţional, a putut să creeze o admirabilă istorie a culturii şi a civilizaţiei, a putut da la iveală atâtea splendori spirituale şi artistice.

Omul, acest „boţ de carne", cum ar spune pe limba lui marele nostru prozator dela Humulesti, Ion Creangă a reuşit să plămădească şi să determine scaimbări extraordinare în vieaţa planetei.

El singur, numai cu mintea şi cu darurile cu care l-a înzestrat natura, a reuşit să-şi lărgească orizonturiie. să descopere întinderea lumii planetare şi infinitul lumii astrale.

Şi totuşi omul, acest splendid animal, nu este decât o combinaţie de elemente chimice.

Să presupunem că un cahmist care n'ar avea decât punctul de vedere limitat al ştiinţei sale ar analiza omul.

Ce deziluzie!

Am descoperi atunci că omul nu este decât un amestec de elemente chimice, care în totalitatea lor nu ar valora nici măcar câteva mii de lei.

Inchipuiţi-vă ce surpriză ar oferi acest chimist unei doamne elegante şi frumoase dacă ar îndrăzni să-i spună că mantoul care-l poartă nu valorează mai mult decât toate amănuntele graţioase ale corpului ei.

Inchipuiţi-vă iarăşi că omul cel mai puternic şi mai virtuos din lume nu valorează din punct de vedere „chimic", nici măcar cât o maşină de scris.

Comparaţiile acestea ar putea fi continuate la infinit. Ele sunt de sigur ridicule şi caraghioase, dar au o bază de realitate.

După constatările acelui chimist, omul ar conţine în corpul său: 40 litri de apă, fier cam pentru şapte cuie obişnuite, sare aproximativ 20 de linguriţe, cărbune pentru o brichetă, fosfor pentru 2.400 beţe de chibrit, magneziu 20 grame, grăsime pentru şapte bucăţi de săpun, glicerină aproximativ 2 litri, zahăr pentru cinci bucăţi, gelatină 1 kgr., albumină cât 20 albuşuri de ou, sulf 100 grame şi alte minerale în valoare cam de 100 lei.

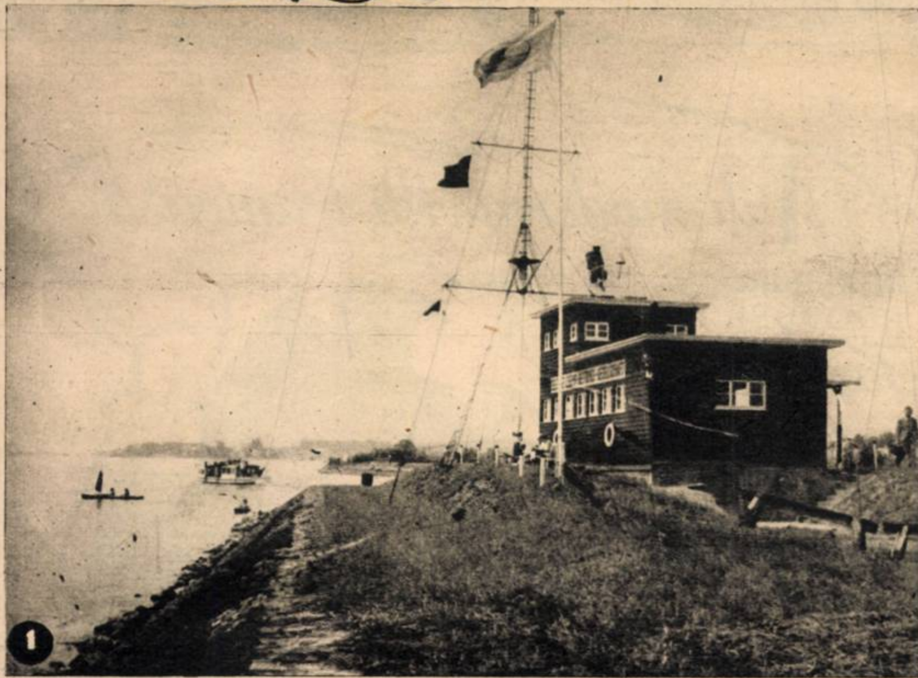
Analiza chimică a corpului omenesc este o lecţie de modestie pe care ştiinţa analitică o face omului, adesea atât de orgolios şi vanitos.

Dealtfel şi Sfintele Scripturi spun undeva că omul „este ţărână şi în ţărână se va reîntoarce"..

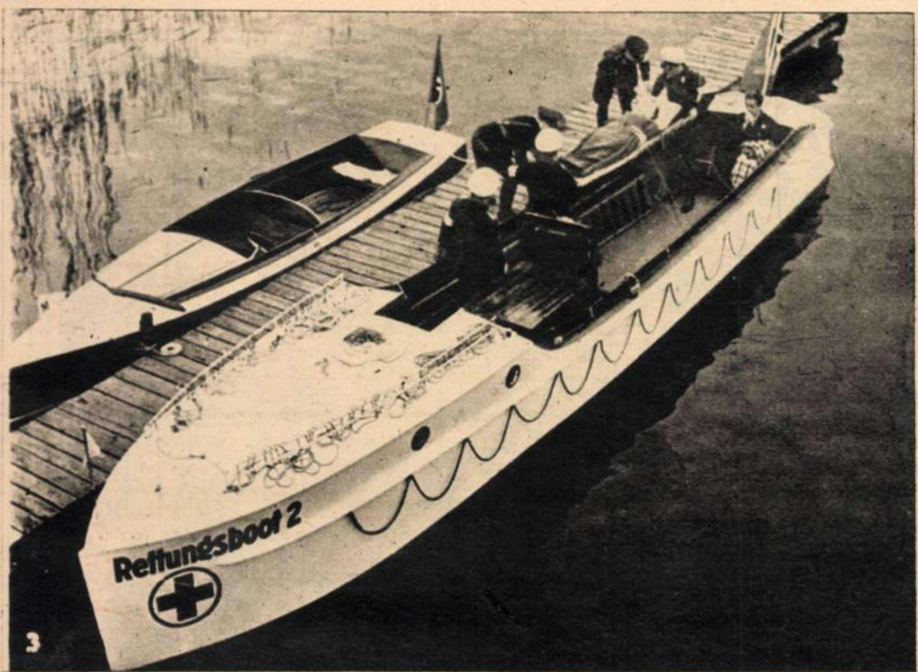
Toate acestea nu împiedică pe om să fie cea mai perfectă din maşinile pe care inteligenţa lui Dumnezeu şi a sa au ştiut să le creeze.



Iată, acestea s'ar putea face din principalele elemente chimice pe care le conţine corpul omenesc.









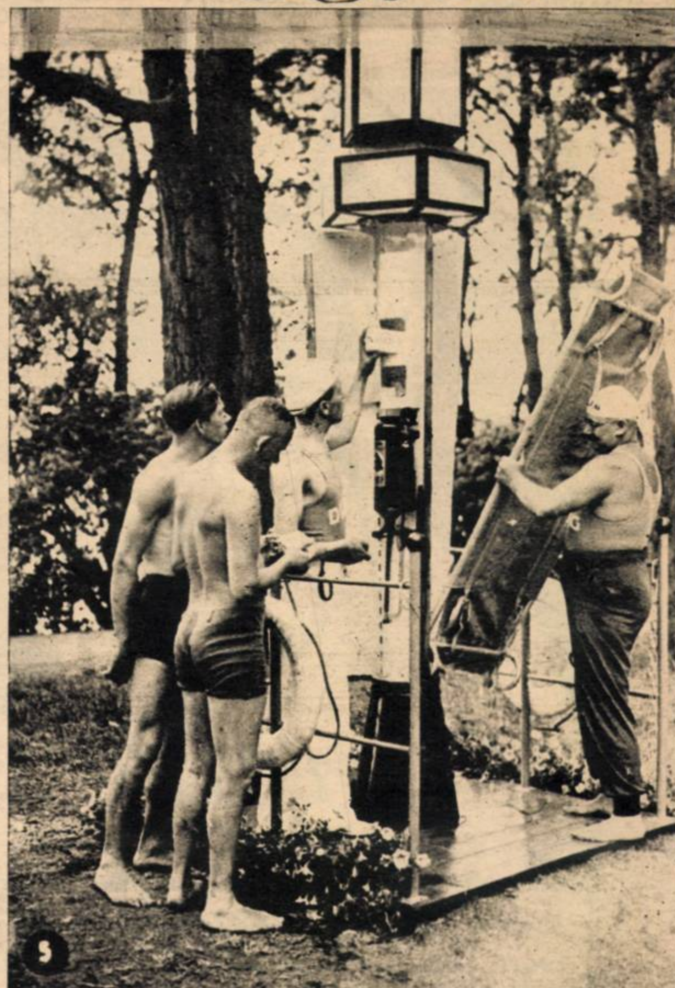
1. Una din numeroasele stațiuni de salvare instalate de germani pe malurile Rinului

2. Membrii asociației „Technische Nothilfe" utilizând barca de cauciuc la revărsarea Neissei

3. Cele mai moderne bărci cu motor sunt utilizabile de secția de salvare a Crucei Roșii Germane

4. Un nou aparat-rachetă motorizat este utilizat pentru salvarea naufragiaților pe coastele mării Baltice

5. O așa numită „făclie de salvare" instalată pe malul unei ape din apropierea Berlinului



Salvarea naufragiaților

APA a reprezentat, în toate formele ei și totdeauna, un pericol pentru oameni, fie că era vorba de mare, de inundații s'au de vârtejurile curgătoare.

Salvarea dela naufragiu în Germania este dată în sarcina unei societăți speciale, care își are sediul la Bremen și a fost înființată în 1865, având astăzi peste 50.000 membri. In cei 77 de ani de existență, membrii acestei societăți au salvat dela înnec peste 6,000 oameni, printre care mulți străini, riscând de fiecare dată propria lor vieață. Pe coasta de Nord a Germaniei, societatea întreține 100 de posturi de salvare, cari dispun de bărci cu s'au fără motor, admirabil echipate și care sunt în așa fel construite încât nu se pot răsturna. In anumite cazuri, când vasul naufragiat nu se află la o distanță mai mare de 300 metri, se lucrează cu o rachetă care face legătura. Transportul materialului se face prin autovehicule speciale.

In-timp ce această societate are în grijă pe naufragiații de pe coastele mării, „Comunitatea germană pentru salvarea dela înnec" din Berlin, cu cei 50.000 membrii, vine în ajutorul naufragiaților din interiorul țării, operă pentru care a înființat 230 de stațiuni de salvare. Ea organizează de asemenea cursuri de înnot și împarte broșuri de propagandă.

Datorită activității asidue a acestei societăți, s'a reușit să se reducă numărul înnecaților, care în 1913 era de 5.000, la jumătate. Societatea conlucrează cu Crucea Roșie Germană, cu Tineretul German, cu poliția, cu pompierii și mai ales cu armata. Până acum societatea a acordat peste 550.000 de brevete acelora care au absolvit cursurile pentru salvare dela înnec.

Este dela sine înțeles că și Crucea Roșie Germană s'a pus în serviciul salvării naufragiaților.

Și tot astfel organizația „Technische Nothilfe", care printre multe alte însărcinări are și pe aceea de a interveni în marele catastrofe de inundație. Membrii acestei organizații se recrutează din rândurile populației. Ei intervin într'un oraș inundat, cu bărci de cauciuc, asemănătoare celor utilizate de marinarii și aviatorii naufragiați.



Femeile....

ştiu că prospeţimea şi îngrijirea unei guri care surâde cu dinţi albi şi sănătoşi provóacă o mare putere de atracţie. Deaceea milioane de femei îşi îngrijesc dinţii dimineaţa şi seara cu pasta de dinţi CHLORODONT, care datorită substanţei ei moi şi fine face dinţii albi şi strălucitori.

Pasta de dinţi Chlorodont

Fiţi modernă, fiţi frumoasă

INTREBUINŢAŢI PRODUSELE
Kosztelitz

APE DE COLONIA
1919
FOIN COUPÉ
LAVANDE
AIMEÉ
MIURA
RUSSE
CINQ



Kosztelitz

* * * * * * * * *

S.A.R.
·CADECA· BULEVARDUL REGELE CAROL I. No. 4
CASA DE CADOURI

vă invită să vă alegeţi cadourile pentru sărbătorile Crăciunului de pe acum • In prezent magazinul nefiind aglomerat veţi putea fi serviţi cu mai multă grijă şi promptitudine, având totodată posibilitatea unei alegeri mai atente, după preferinţa Dvs.



* * * * * * * * *

Eleganţă şi calitate

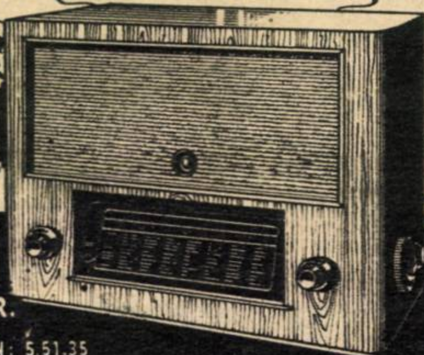
sunt cele două caracteristice ale ciorapilor Tesyra, fie că sunt fabricaţi din mătase naturală sau vegetală, fie din lână.



Ciorapul Tesyra



Eumig
CUNOSCĂTORUL ALEGE
RADIO
EUMIG



REPREZENTANTA PENTRU ROMANIA: EUMIG S.A.R.
BUCUREŞTI, CALEA MOŞILOR No. 45. TELEFON: 5.51.35



Lizzi Waldmuller care va pleca pe front împreună cu Ilse Werner, spre a juca de Crăciun în fața soldaților. (foto: Tobis)



Ilse Werner (foto: Ufa)



Zarah Leander a cărei dorință este să-și poată petrece Crăciunul în Suedia, alături de soțul și copilul ei. (foto: Ufa)

CRĂCIUNUL VEDETELOR

Marina von Ditmar vedeta filmului G. P. U. (foto Ufa)





Maria Andergast, care și-a asumat rolul de a dărui cadouri de Sărbători familiilor sărace.

DACĂ sunteți curioși să știți cum își vor petrece Crăciunul câteva dintre marile vedete ale studiourilor germane, puteți afla din recenta anchetă întreprinsă de revista „Der Film".

Zarah Leander—spre exemplu,—a declarat în această anchetă, că speră să poată pleca pentru câteva zile în patria ei, Suedia, unde să-și petreacă Sărbătorile alături de soțul și de copilul ei.

Ilse Werner și Lizzi Waldmüller au cerut să fie încadrate într'o echipă de propagandă și să plece pe front, unde să joace în fața soldaților tot timpul Sărbătorilor.

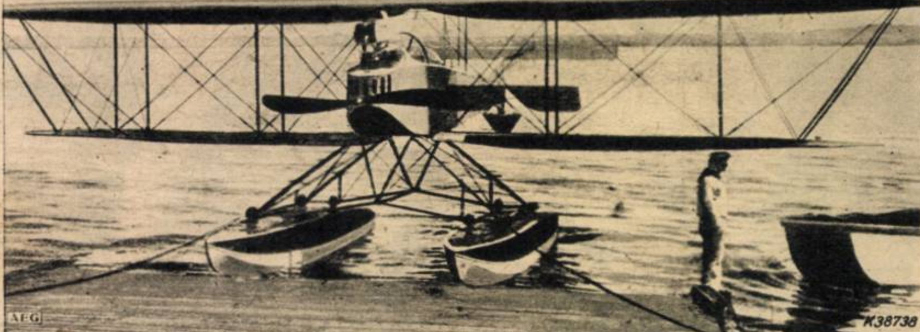
La rândul ei, Marina von Dittmar, vedeta filmului de mare succes „G. P. U.", a declarat că se ocupă încă dela 1 Decemvrie cu confecționarea unui voluminos pachet de surprize pe care vrea să-l trimită soldaților de pe front.

Maria Andergast și-a asumat pentru vacanța Crăciunului altă misiune și anume aceea de a strânge și dărui cadouri familiilor sărace din cartierele populare ale Berlinului.

In sfârșit, Louise Ulbrich și-a exprimat regretul de a nu putea pleca și ea pe front, deoarece activitatea-i intensă din ultimele luni au obosit-o atât de mult, încât are neapărată nevoe de câteva zile de odihnă.



Louise Ullrich, care, din cauza prea obositoarei activități din ultimele luni, are neapărată nevoe de puțină odihnă.



Primul hidroavion metalic, care a apărut în anul 1914 în Germania

Primele avioane metalice

ÎNAINTE de realizarea primului avion, tehnicienii preocupaţi de problema sborului îşi imaginau maşina de sburat drept o combinaţie de lemn, pânză şi sârmă.

Pe toate planurile şi desenele avionului primitiv, — fie că este vorba de maşina de sburat a lui Leonardo da Vinci sau spre aparatul cu care Blériot a trecut pentru prima oară Canalul Mânecii, — avionul era o întocmire de lemn, de pânză şi de sârmă.

De ce oare se întrebuinţau aceste elemente fragile pentru confecţionarea maşinei de sburat? Pentru motivul că oamenii aveau prejudecata că numai ceea ce este uşor, asemenea păsărilor cerului, poate plana şi sbura.

Iată însă că această străveche şi demodată axiomă a fost detronată.



Primul avion metalic construit în anul 1912

De altfel în chiar progresul aviaţiei, aparatele construite după principiul celei mai mici greutăţi au dus pe cei ce se încumetau să le ridice în aer în ţara fără întoarcere a morţii.

Printre aceste victime ale precursorilor aviaţiei trebue să enumărăm cu mândrie şi pe Aurel Vlaicu, care s'a prăbuşit.

Germanii au fost primii care au pus în practică ideea că avionul trebue să fie un instrument puternic de străpungere a atmosferei, şi ca atare el trebue să se bizue nu pe uşurinţa materialelor de construcţie, ci pe forţa de propulsie şi de străpungere a mo[illegible]relor.

In Germania s'au realizat, acum treizeci de ani, primele avioane de oţel, care s'a[illegible] dovedit admirabile instrumente de luptă în atac şi în apărare în timpul războiului precedent.

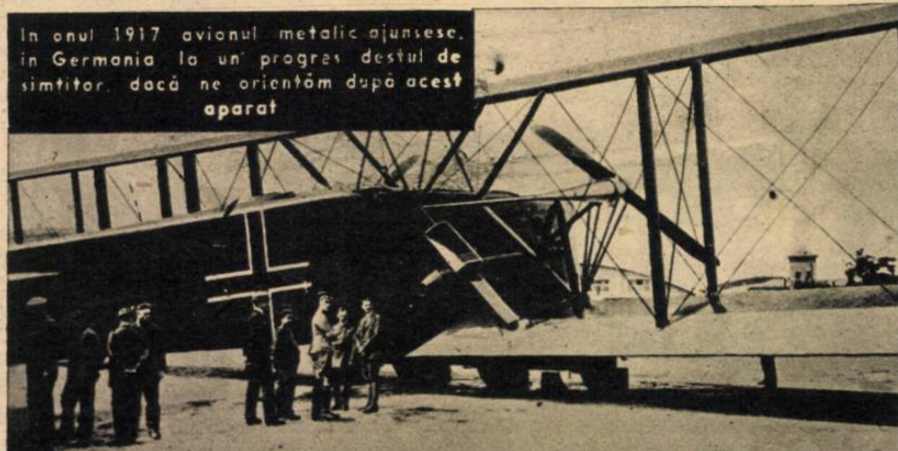
Nimeni nu-şi putea închipui, cu trei decenii înainte, că un avion construit din metal şi încă din oţel şi aluminiu se va putea ridica d[illegible]-asupra solului fără riscuri nelimitate pentru temerarul sburător.

Tìmpul a înlăturat această prejudecată şi avioanele puternice ale uzinelor germane deplasează prin forţa motoarelor lor tone de maşinărie, de carburanţi şi alte tone de explosibile.

De sigur că dela primele aparate metalice şi până astăzi progresul a impus modificări [illegible]enţiale. Avioanele de acum treizeci ani par nişte jucării pe lângă cele de astăzi. Dar nu trebue să uităm că principiul materialelor solide de construcţie a fost impus de tehnicienii germani care au realizat în decursul războiului precedent şi actual tipuri din ce în ce mai perfecte de avioane.

Avioanele blindate de astăzi, cetăţile sburătoare şi bombardierele oceanice ale Germaniei sunt departe de primele avioane metalice din anul 1912.

Şi totuşi acele schematice şi firave aparate pe care le vedeţi în ilustraţii sunt strămoşii vulturilor care străbat orgolioşi cerul teatrelor de luptă de astăzi.



In anul 1917 avionul metalic ajunsese în Germania la un progres destul de simtitor, dacă ne orientăm după acest aparat



Automobilele electrice

O REALITATE PRACTICĂ

TIMPURILOR noui îi corespund noui mijloace de transporturi. Astăzi, în marile centre din Vest, unde războiul a consumat rezervele de carburanți, s'au putut vedea velotaxiuri luând locul automobilelor de formă aerodinamică. Recent pe străzile Parisului s'a putut vedea un autovehicul lipsit de silueta greoaie și disgrațioasă a rezervorului de benzină. Rezervorul lipsea pentru motivul simplu că Franța n'are benzină.

Și totuși vehiculul se mișcă prin forța sa proprie și această forță era electrică. Un automobil electric! O invenție dictată de legile și restricțiile epocei noastre.

Totuși automobilul electric nu este o invenție nouă. Pe la sfârșitul veacului trecut, cupeele și trăsurile electrice au luat locul echipajelor cu tracțiune animală. Doamnele cu pălării cu pene de struț și domnii în redingotă preferau aceste automobile electrice celor cu explozie care făceau mult sgomot.

Puțini dintre D-voastră își mai amintesc că în anul 1900, cu prilejul Expoziției din Paris, un anume Jenatzy a realizat cu un automobil electric viteza considerată pe atunci mortală de... 100 de kilometri pe oră...

Din această epocă eroică, automobilul electric a rămas garat în muzee.

Nimeni n'a mai vorbit despre el și motoarele cu benzină s'au impus uzului general. Războiul a obligat Franța să-și cerceteze muzeele. Și dintr'un colț prăfuit al trecutului, automobilul din 1900 a ieșit la iveală. El s'a impus atenției specialiștilor. Electricitatea este o energie naturală care se poate produce pretutindeni pe glob. Ea nu poate fi micșorată prin nicio blocadă.

Deci automobilul electric fu considerat vehiculul momentului.

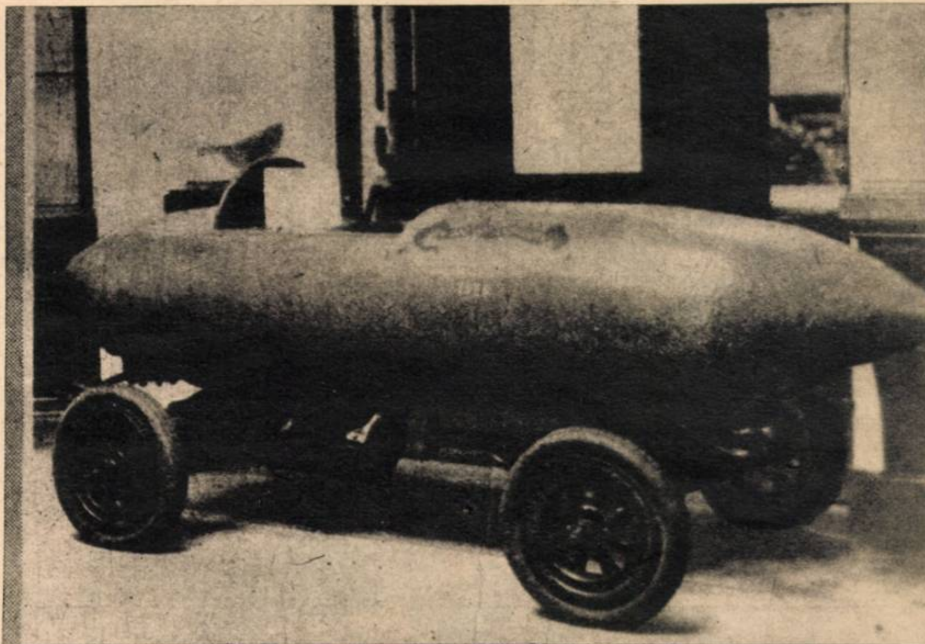
Marele desavantaj al automobilului electric este greutatea încărcării acumulatorilor. Față de simplitatea cu care se umple un rezervor de benzină. încărcarea unui acumulator electric numai cadrează cu ritmul epocei noastre.

Este adevărat că pe de altă parte automobilul electric este mai puțin costisitor în ceeace privește întreținerea dar cum timpul este bani, pierderea timpului depășește cu mult eventualele economii.

Automobilul electric nu poate fi folosit decât în traficul urban deoarece nu se găsesc pretutindeni, în provincie, pe șosele și prin sate instalațiile necesare pentru încărcarea acumulatorilor.

In traficul urban automobilul electric realizează minuni de economie și corespunde tuturor exigențelor.

Specialiștii sunt de părere că automobilul electric va supraviețui crizei de carburanți și că va fi întrebuințat în orașe chiar după ce distribuirea produselor petrolifere se va restabili pe tot cuprinsul.



Primul automobil electric, cu care francezul Camille Jenatzy a depășit, în anul 1900, viteza de 100 km. pe oră

ENIGMA IRLANDEZA

(Urmare din pagina 9)

a putut-o încheia cu bolșevicii, pe cari cămășile ei albastre i-au combătut printre ruinele orașelor spaniole.

Deaceea, în actualul conflict, Irlanda, cea liberă ca și cea din Nord, vor să-și păstreze cu orice preț neutralitatea. Când englezii au introdus măsura recrutării în statul Ulster, partidul patrioților din Nord a amenințat cu revolta.

Englezii au fost nevoiți să renunțe la măsurile de recrutare a tineretului irlandez.

Când trupele americane au început să debarce în Irlanda, patrioții din Nord au răspândit manifeste cu acest conținut:

„Americani! V'am așteptat în 1803, 1867, 1911, 1916, 1922, 1926 și 1936. Ați venit astăzi când nu vă așteptam, dar noi vă spunem „Reîntoarceți-vă acasă la voi". Insuși președintele De Valera a făcut un demers pe lângă președintele Rossevelt.

— Necesitățile războiului ne dictează acest lucru a răspuns Rossevelt.

Și astfel praful de pușcă a reînceput să vorbească. Era fatal. Un tânăr irlandez William Thomas, a tras asupra unui polițist britanic. Tânărul a fost spânzurat la 3 Septembrie, dar în aceiași zi, 10,000 de oameni au manifestat în piețe publice. Poliția a tras asupra mulțimii și incidentul s'a soldat cu morți și răniți.

Anglia și America se află azi mai mult decât ori când în fața enigmei irlandeze.

Cele două aliate nu vor putea să treacă fără riscuri peste sentimentele unei națiuni care nu vrea să servească intereselor britanice și care mai ales vrea să rămână în afară conflictului.





BREVETATĂ IN TOATĂ LUMEA

SINGURA ŞI VERITABILA MAŞINĂ ELECTRO-PNEUMATICĂ DE REMAIAT CIORAPI

MAŞINILE VITOS se intrebuințează de zece ani în țară și a dat dovadă de perfecțiune și durabilitate. Pentru acest fapt, a fost adaptată de toate fabricile de ciorapi din țară.

DEASEMENEA SERVICIUL VITOS vă stă la dispoziția Dvs., cu toate piesele de schimb, precum și cu repararea acelor și a mașinilor.

MAŞINA VITOS este garantată și se reprimește în caz de nemulțumire

ATENȚIUNE! Evitați pretutindeni orice imitațiuni și adresați-vă cu multă încredere la

S. A. R. OFICIUL COMERCIAL PENTRU ORIENT

Str. ACADEMIEI 2 — Telefon 5.05-79

CEREȚI CATALOGUL ŞI CONDIȚIUNILE NOASTRE DE VÂNZARE







Lanson

CREMĂ ŞI PARFUM

Visul Doamnei

LANGSDORFF & CO-BERLIN-GERMANIA



D-rul Voronoff și soția sa (la căsătorie, el avea 76 de ani, iar ea 20)

Se caută o femee dispusă să nască un supra om

FAIMA doctorului Voronoff, intemeiate pe reușita unor experiențe de întinerire, cuprinsese la un moment dat întregul continent. S'au făcut și glume pe socoteala omului de știință ce pretinde să asigure omului o tinerețe fără bătrânețe. Iată acum că se vorbește din nou despre doctorul Voronoff.

Dacă cunoașteți cumva, printre cei din jurul D-voastră, o mamă capabilă să-și supună viitorul copil unei experiențe biologice din cele mai interesante, vă sfătuim s'o îndrumați spre doctorul Voronoff, pe care publicul românesc îl cunoaște în urma vizitelor sale apostolice în România.

Intr'adevăr, doctorul Voronoff pretinde că o asemenea femee va fi o nouă Evă. Nu pentrucă va mușca dintr'un fruct oprit, ci pentrucă va deveni mama unui copil supra-om.

Se știe că faimosul biolog are o admirație nelimitată pentru maimuțe cu ajutorul cărora el speră să poată regenera complet umanitatea.

Inainte de a îndrăzni să facă experiențe cu oameni, doctorul Voronoff s'a folosit de cobai mai puțin pretențioși sau prețioși.

Și anume s'a folosit de oaie, căreia i-a injectat un extract din glandele maimuței, obținând un rezultat extraordinar. Oaia a devenit o supra-oaie, adică s'a transformat într'un berbec, mai puternic decât toți ceilalți din turmă, un berbec înzestrat cu o lână de calitate deosebită.

După această experiență, doctorul Voronoff a dedus că dacă va injecta omului glande de ale maimuței va obține un supra-om.

Teoreticianul intineririi este de părere că experineța sa trebue încercată in primul rând cu un copil. Este sigur că marii crescători și eroi ai omenirii n'au suportat injecții de felui celor preconizate de doctorul Voronoff. Și totuși au fost eroi și capete mari. Dar se pune întrebarea: oare Napoleon sau Victor Hugo au fost cu adevărat supraoameni, nu pot exista oameni mai puternici, mai inteligenți, mai creatori decât ei?

Este totuși greu de admis că maimuțele ar poseda în glandele lor germenii unei culturi intelectuale și morale indispensabile supra-omului.

Iarăși este greu de admis că printr'o simplă injecție s'ar putea determina — indiferent de conținutul seringii — o nouă formație sufletească și cerebrală.

Totuși există în lumea savanților persoane care cred în realitatea și în posibilitatea de reușită a teoriei voronoviene.

Și totuși. până în momentul de față nu s'a găsit nicio mamă care să accepte să-și lase copilul să devină supra-om. Poate de teama ca nu cumva supra-omul să devină copil denaturat care să se lepede cu dispreț de obligațiile filiale de respect și de dragoste pentru părinți.

Toate mamele din lume acceptă să li se facă copiilor lor injecții cu germenii tifoidei sau variolei, dar refuză săli se injecteze lichidul care-i va transforma în supra-oameni. Omenirea se teme de supra-oameni?



D-rul Sergiu Voronoff fotografiat în timpul conferinții pe care a ținut-o la Spitalul Colțea, cu prilejul vizitei sale la București



Un parfum admirabil

curat, înviorător şi aromat, ca nici un alt parfum. E lavanda Mouson. Lavanda Mouson stă deasupra tuturor schimbărilor modei; ca şi natura însăşi, ea este în permanenţă tânără şi înviorătoare.

Ca semn al unei tradiţii vechi şi apreciate, produsele Mouson Lavendel poartă marca „CU DILIGENŢA"





Lama albastră Gillette

este lama de ras ce satisface pretenţiile cele mai dificile. Calitatea cea mai bună a oţelului din care e fabricată, precum şi ascuţişul, ei incomparabil, au făcut din această lamă o noţiune mondială.





Dacă apreciaţi în mod special o tonalitate impecabilă,

nu cumpăraţi decât un aparat de radio cu această insignă!*



*Este semnul distinctiv, prin care aparatele de marcă ale industriei radiofonice germane sunt certificate pentru export, ca având calitatea unor produse de primul rang.

Demonstraţii gratuite în orice magazin de specialitate

Radiofonia - glasul epocii noastre.



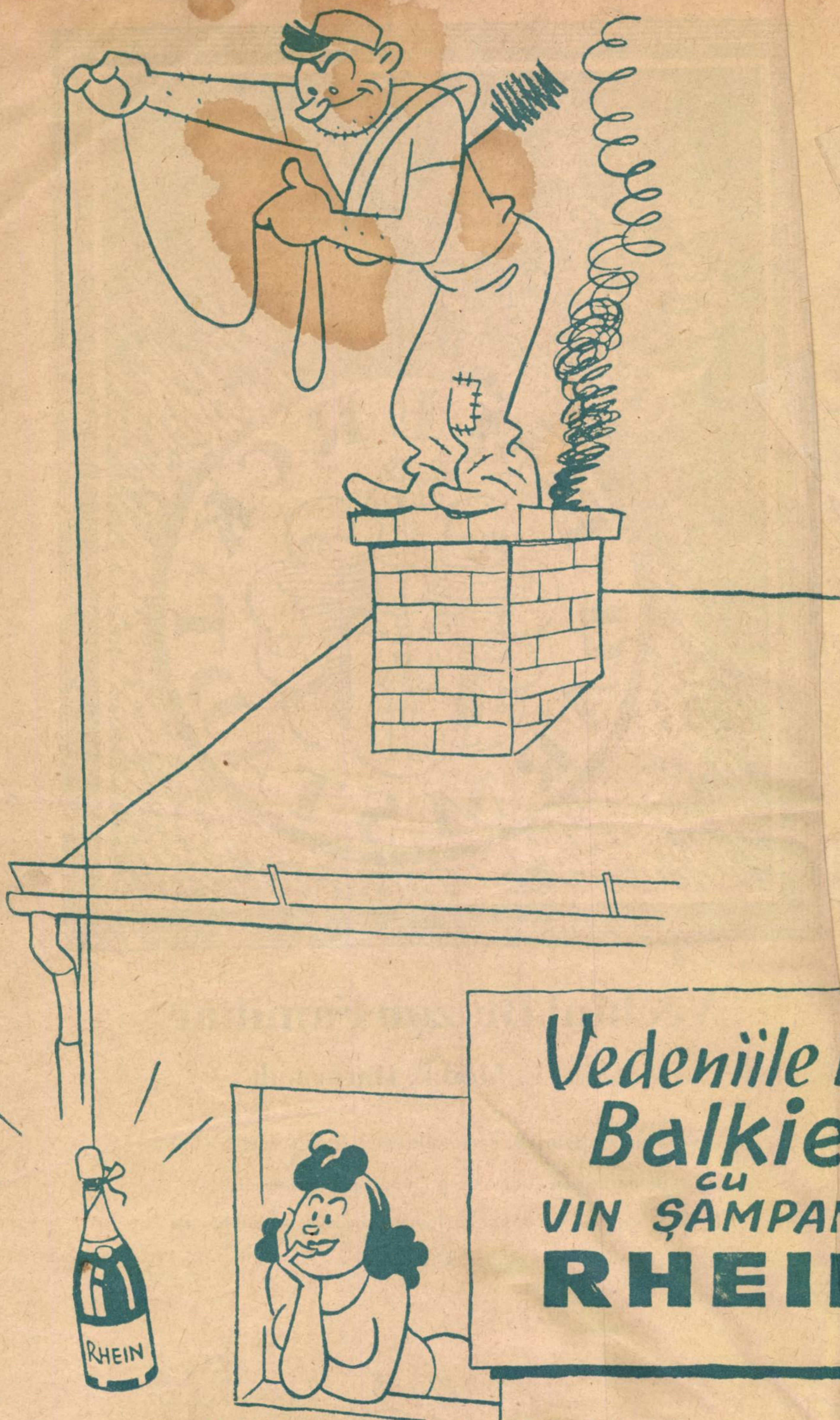
Vechiul Blazon Familiar

al casei E. Merck, Darmstadt

devenit marca fabricei, demonstrează existența unei tradiții de muncă creatoare timp de aproape trei secole. Numele Merck reprezintă în lumea întreagă un simbol de munca și calitate.

E. Merck

FABRICA CHIMICA
DARMSTADT



COŞARUL INDRĂGOSTIT!

ACEASTĂ CARICATURĂ A FOST DESENATĂ DE CUNOSCUTUL CARICATURIST BERLIN **KURT BALKIE,** COLABORATORUL PERMANENT AL PRINCIPALELOR REVISTE HUMORISTICE GERMANE.